

206

р

Куда Киев 54
ул. Залова 52
Кв. 38 мамку
Володимирчу
А.

Кому

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
317 681
Кировоградская обл,
Ольшанский р-н,
с. Велики Табаненко
П.В.

2 5 2 0 5 4

Пишите индекс предприятия связи места назначения.

0123456789

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1988
4.88. 8872. Цена 6 коп. Художник В. Воронин

ПРОСЬБА ПОЗДРАВИТЬСЯ С ИНОГОРДНИИ ПИСЬМА
ОБРАВОВАТЬСЯ БЛАГОВРЕМЕННО

Изготовлено на Ленинградской ф-ке Госзнака

206

моя адреса: 317681, Кировоградська обл.,
Ольшанський р-н, с. Овочки Табаненко
Грегорія Васильовна.

Дорога редакціє! Опину за своє село,
Мені, яка за 85 ^{років} прожила немало, а
горя зазнала, 33 рік голодий пережила.
Внає всім дві брати з голуду померли,
сказали голові колгоспу, якое похороки
я він говорить: „Бери, тяжки на кладбище“
Як я могла я пухла, і троє діток,
пухлих з голуду, і вкопані хаті так.
померли-померли цілі сім'я на
всільскому кладбищі скидали в дме,
за було внає ранше ^{ранше} все: і коровки, і
кони, та. Ми все поздавали вкопав ^{вкопав}
а ^{прітими} троєки децо з'їжі лишмося, то
в ^{прітими} кожавці ^{прітими} бергацію забрали, загорнули.
Не стало що їсти, хіто доши до весни,
наросли бурди еваті і свята річка

Синюха ^{врятувала} знала декого, скойки і таби
ловими, їм ведку пагаль, копали
ми лопатами поле, божебудчим-коти
попадали з голоду, варили нам баланду,
з то м'яг копає, а хто не м'яг виконає
^{ноши} то баланди не давали. Тужили люди
були, говорити не могли, ^{випадали} ^{юнак} ^{Федя}
з голоду, один молодий паринь Федя
з не м'яг ^{з шир} ходити підліз до котла, щоб
дали баланси. А голова колгоспу
Рибак Микола ^{чоловік} ^{був} з бергадиром
Коковаленком Петром Ф. Взали,
одтягли Федю в ривок і заточили
ногами живого, а то одна Талочка
не могла (сама пухла) своїх дітейок трое
і баб'ка ^т старого вкинула в криницу,
щоб на луки не дивитися голодні,
ва, було та + було, ^{Скільки} ^{місяць}
люди померло з голоду 33-го року.

Ще є їхні діти, брати племінники
і дехто з стариків живе світанку,
^{найкращого} повністю 33-^и рік, голодний, а тепер ^з кладивше
карьер зробили. Вивозять по дорогах ^{вони}
^{з наших} знаних рідних предків. Коєтє, а не можна,
щоб обгородили тем, хоч уже і половину
осталося. а хотяби і помідника
поставили, щоб насі вники і ^{і правники} прова
знали, що голодного смертю вижили.
Щоб було ^{кучи} поставити квіти і вклонити
ни зеньмо ^{уноч} голодними жертвам
і ^{жоден} ніколи не забувати етрашної
трагедійної смерті.

З уваженієм

Табаченко
Фіодосія В.